

KOLNY (3) *ai*

o jasne.

sg f N kolnã (1). ◇ n N koln(e) (1). ◇ pl I f koln(e)mi (1).

Sł stp: kolni, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „koło” ‘koło od wozu’; będący jego częścią (3) : Radii quoque rotarum dicuntur, Szpice w kołach wozowych/ kolna łzpicá. Mącz 345a; Tympanum [...] testudo supra radios, Zwono nád kolnemi łzpicámi/ to yełt kolne zwono. Mącz 471a.

Cf DWUKOLNY, 2. KOŁOWY

MM